

gende i modsætning til staten – og her kommer vi så ind på noget næsten teologisk – er hr. Niels Helveg Petersen så ikke selv opmærksom på, at denne selvstændiggørelse af kirken betegner et brud med evangelisk-luthersk kristendom, hvor kirken ikke er noget, der i sig selv er en størrelse, men er det sted, hvor evangeliet lyder, og som i øvrigt borgerligt styres af landets love, sådan som det sker her i Danmark, hvor det er Folketinget, der er lovgivningsmagt? Kan hr. Niels Helveg Petersen ikke selv høre, at han hermed tegner en selvstændiggørelse af kirken, som betyder et brud med den evangelisk-lutherske kirkeforståelse, som hans parti tidligere havde?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er ikke sikker på, jeg helt forstår dybderne i det sidste spørgsmål. Jeg skal alligevel prøve på at besvare det.

Men først til det første spørgsmål: Jamen der er da sket en udvikling i overvejelserne i det Radikale Venstre af synet på folkekirkens indretning. I mine forældres generation og i min generation indtil for ret nylig har der været den opfattelse, at man ikke skulle røre ved folkekirkens indretning. Det gik jo meget godt. Men det synes vi ikke det gør. Vi synes, at de sager, der har været, viser, at den nuværende ordning er skrøbelig over for ret tilfældigt skiftende flertal her i salen. Det er den skrøbelighed, der er blevet afsløret, og som derfor også har givet anledning til, at vi har revurderet spørgsmålet.

Hvad det sidste angår, må jeg jo henholde mig til grundlovens egne ord: Folkekirkens forfatning ordnes ved lov. Herved mener jeg, at det tydeligt er tilkendegivet i grundloven, at det altså er et anliggende for Folketinget også at beskæftige sig med folkekirkens indretning.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

§ 66 vil jeg ikke komme ind på. Jeg mener i og for sig, at den kan fortolkes ganske modsat. Folkekirkens forfatning ordnes ved lov – hvad siger det? Det siger, at det er lovgivningsmagten, der bestemmer i Folketinget, og det er en evangelisk-luthersk kirkeforståelse, som i høj grad også har været det, der var udgangspunktet for hr. Niels Helveg Petersens eget parti.

Så bruges et ord som udvikling, men har man lidt kritisk-logisk sans, er man forsigtig med at bruge sådan et ord, for det er jo bare en frase. Nej, spørgsmålet er, hvad det er, der udvikler

sig, og forholdet er jo altså, at der udvikler sig en kirkeforståelse, der er i modsætning til grundlovens, for så vidt som den er evangelisk-luthersk. Det vil sige en kirkeforståelse, som faktisk betyder et brud med det, der var også Det Radikale Venstres udgangspunkt tidligere. Blot et begreb som udtrykket indre anliggender er jeg ved at sige Jørgen Jørgensen ikke kunne have brugt, for han vidste, at der var forskel netop på de indre anliggender, der henhører under Vorherre, og det, som lovgivningsmagten har ansvaret for.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil ikke give mig til at gætte på, hvad hr. Jørgen Jørgensen ville have sagt, hvis han havde stået her i dag. Han satte sin hat, som han selv ville, og det er ikke mig, der skal fortolke, hvad han måske ville have ment i en diskussion her i 2004. Det tilkommer ikke mig, og det tilkommer efter min mening heller ikke hr. Søren Krarup.

Selvfølger det Folketinget, der skal bestemme, hvis vi skal have en kirkeforfatning. Det fremgår jo fuldstændig klart af grundlovens bestemmelse. Det er der jo ingen grund til at strides om. Det er da Folketinget, der så kan gøre det. Men Folketinget kan jo i dette tilfælde, som ved mange andre anliggender, beslutte, at folkekirken netop skal have frihed til at ordne sine egne indre anliggender.

Jeg mener ikke, at det er særlig svært, og jeg tror, at det er muligt at definere, hvad der er indre anliggender. Vi kan jo f.eks. se på, hvorledes vi har ladet de andre trossamfund ordne deres egne indre anliggender. Den praksis har vi jo i forhold til en række trossamfund. Så at finde ud af, hvad der er kirkens indre anliggender, er absolut gørligt og muligt.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne lige rette en misforståelse og dermed vaske en beskyldning for uforsømmethed af mig. Jeg har faktisk ikke sagt noget om, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmers motiv til at bede om dette udredningsarbejdet var frygten for muslimer. Det, jeg talte om i forbindelse med muslimerne, var de politiske partier, hvor jeg stillede det spørgsmål, som enhver jo er i stand til at besvare selv: Hvad er grunden til, at den gamle partipolitiske konsensus om folkekirken er blevet brudt nu? Jeg tror godt, at hr. Niels Helveg Petersen kender svaret.